

Lovgivning Intet herom har bestemt, saa for-
menes det dog, at en Bestemmelse i saa Hen-
seende vilde være mere nødvendig i en ny Lov
som nærværende.

Skint Mindretal har derfor formeent, at
Lovforslaget ikke burde anbefales til Vedtagelse
af Thinget.

Den øvrige Deel af det forrige Udvalg
har, næst at bemærke, at Lovudkastet, ved at
inddrage i samme mere end der strengt taget
hørte til en Lyendeanordning, har gjort denne
vidtløftigere, end det var ønskelig, og derhos
dog har ladet et saare vigtigt Spørgsmaal
om, hvilke Personer der skulle henregnes til
Lyendeclassen, staae naagjort —, yttret, at de
have fundet Sagen selv saa vigtig og en samlet
Lov om alle denne Gjenstand vedkommende
Materier saa trængende nødvendig, at de have
formeent, at Lovforslaget, som er udarbejdet
med særdeles Flid og Nøiagtighed, og hvis
formeentlige Mangler de ved deres Forslag
have søgt at afhjælpe, bør anbefales, hvorhos
de have tilføiet, at det vilde være saare be-
klageligt, dersom den Stræben efter at sikke
en mindre begunstiget Classes Stilling og
fremme dens Vel, som gaaer igjennem Lovud-
kastet, ikke kunde komme denne til Nytte.

Til disse Øtringer af det forrige Ud-
valgs Majoritet maa nærværende Udvalgs
store Fleertal slutte sig, og, skjøndt man ingen-
lunde har overseet, hvad Mindretallet i det
tidligere Udvalg har udtalt, har man dog an-
taget, hvad der ogsaa af det selv er ind-
rømmet, at Loven er udarbejdet med saa megen
Flid og Omflgt, at den vilde være et stort
Skridt fremad, og har man derfor antaget
at burde anbefale den med de Forandringer,
som man, for en stor Deel i Dverenskstem-
melse med det tidligere Udvalg, har anseet det
for hensigtsmæssigt at foreslaae ved de for-
skjellige Paragrapher. Saagodt som i alle
disse Øndringer er det hele Udvalg enigt.

Med Hensyn til den ovenfor som en for-
meentlig Mangel ved Udkastet berørte Om-
stændighed, at det ikke nærmere bestemmer,
hvilke tjenende Personer der skulle henregnes
til Lyende, og altsaa behandles efter den fore-
slaaede Lov, skal det hele Udvalg bemærke, at
det, efter den Betydning, som Ordet „Lyende“

har, saavel ifølge almindelig Sprogbrug som
navnlig efter Lovsproget, anseer det for af-
gjort, at Loven kun vil blive ligesrem anvend-
elig med Hensyn til de simplere Classer af
tjenende Personer, for hvilke de nuværende
Lyendeanordninger ere givne. Nøiagtigen at
bestemme Grændsen imellem disse Lyendefolk
og de høiere stillede Classer af tjenende Per-
soner er vistnok ikke muligt, og den hidtil-
værende Lovgivning har heller ikke søgt at bes-
temme denne Grændse, undtagen i alt Fald
ved Exempler; jfr. en Afhandling af Drsted
i Juridisk Tidsskrift 1ste Bind. Ligesaa lidet er
det muligt nøiagtigen at bestemme Grændserne
imellem det egentlige Lyendeforhold og andre
om Udførelsen af simple Arbejder indgaaede
Foreninger, der blive at henregne til Dagleie
og lignende Dverenskomster (Pl. 6. Septbr.
1828), og som altsaa heller ikke ville henhøre
under Lyendeloven. Nærværende Lovudkast
har i § 11 kun givet et enkelt Bidrag, for-
saavidt Tiden angaaer, til Bestemmelsen af
denne sidste Grændse, og det er naturligviis ikke
Paragraphens Mening, at omvendt alle
Dverenskomster om Tjeneste for længere
Tid end en Maaned skulde henregnes til
Lyendecontracter.

Sluttelig maa Udvalgets Fleertal endnu
tilføie, at det har tilladt sig at forelægge til
Thingets Bedømmelse et Forslag om en For-
ligs-Indretning i Lyendesager paa Landet.
Man har støttet dette Forslag paa den store
reelle Fordeel, det vilde medføre baade for
Lyendet og Huusbonden, at kunne skaaes ved
enhver ubetydelig Tvist for Reiser og Tids-
spilde, og fordi man er overbevist om, at det
vilde vise sig i høj Grad practisk, især fordi
de Mænd, som Forligs-Mæglingen blev over-
dragen, være ganske anderledes bekendte med
Forholdenes sande Bessaffenhed og Parternes
Eiendommeligheder og Alt, hvad der kunde
lede til en hurtig og retfærdig og derfor ogsaa
høist ønskelig Afgjørelse, end den ofte langt
fraliggende Politieret. Det er ogsaa bekendt,
at det efter de nøirejdhste Stænders Indstilling
i sin Tid var foreslaaet, at blandt andre
Lyendesager først, forinden de gif videre, skulde
andrages for Sognieforsanderssabet, og at
Aarsagen til, at en Bestemmelse herom ikke blev